

ES MILLOR CONVID

El rei va fer un convid. Hi acudí sa gent millor des poble i es cappare des seu regnat.

I es convid va ser així com a un gran rei pertocava que fos. Es convidats en van fer tantes alabances -per cert, ben merescudes- que sa gent no parlava d'altra cosa, no pensava en res més: no era possible a ningú donar un convid com es que havia donat el rei.

Jo en donaré un de millor, va pensar en Penyafael, un des senyors més rics i poderosos des país.

I per a un dia determinat va convidar es cappare des regnat i sa gent millor des poble, que coneixia molt bé perquè tots li eren deutors.

Arribada s'hora, es convidats hi comparegueren amb provisió de bona gana, de molta talent.

Prest van afinar que a sa cuina no hi havia foc.

Ves què serà aquest convid –se deien baixet, baixet-.

Posen taula i en Penyafael, a través des criat, prega as convidats que s'asseguin a sa taula, per s'ordre en què els havia convidat.

S'asseuen esperant sa menjua, i aquí surt en Penyafael amb un paquet de papers i, voltant sa taula, va anar posant dins es plat de cada convidat un paper romput en dos trossos. Era es deute de cada un des convidats de què els alliberava en Penyafael.

Des d'aquest moment quedà oblidat es convid del rei: de son nom ningú no se'n recorda.

Sa recordança d'en Penyafael i des seu convid no s'esborrarà mai!

Rondalla extreta de *Folklore Menorquí de la PAGESIA*. Tom II de **Francesc Camps i Mercadal (Francesc d'Albranca)**